

F. t. l. vedr. bygnings- og boligregistrering m.v.

til at videregive ovenfor nævnte ejendomsdata. I aftalen forpligter datadistributøren sig bl.a. til at overholde lov om behandling af personoplysninger og bestemmelser fastsat i henhold til denne lov, herunder reglerne om logning, dvs. maskinel registrering af oplysning om tidspunkt, bruger, type af anvendelse og det anvendte søgekriterium, samt de regelsæt, der måtte gælde for de enkelte registre. Al videregivelse af ejendomsdata skal således holde sig indenfor de rammer, der er fastsat med lov om behandling af personoplysninger.

Det vil endvidere indgå som et element i aftalen mellem By- og Boligministeriet og datadistributørerne, at datadistributørerne har pligt til at oplyse dataarkivirenterne om betingelser for modtagelsen af data, f.eks. krav om sikkerhedsforanstaltninger ved anvendelsen af de pågældende data.

Overtræder en datadistributør aftalevilkårene, kan By- og Boligministeriet standse leverancen af data til datadistributøren på grundlag af en konkret vurdering af overtrædelsens art og omfang.

By- og Boligministeriet vil ligeledes revidere bekendtgørelse nr. 509 af 28. juni 1991 om adgangen til at modtage oplysninger fra bygnings- og boligregistret (BBR) samt oplysninger sammenstillet med flere ejendomsdataregistre m.v. og digitale kort, således at der i bekendtgørelsen skabes adgang for by- og boligministeren til at føre kontrol med, at oplysninger videregivet gennem videregivelsesordningen ikke anvendes i strid med lov, bestemmelser fastsat i medfør af lov eller vilkår for leveringen af oplysninger.

Oplysninger fra BBR må ifølge den gældende lov ikke videregives kommercielt til tredje part. Som det fremgår af ovenstående, vil videregivelsen af data fra datadistributørerne til dataarkivirenterne i det planlagte, ny videregivelsessystem være videregivelse til tredje part og videregivelsen vil samtidig ske på markedsnæssige vilkår.

Lovforslaget indeholder derfor en ophævelse af forbudet mod kommerciel videregivelse af oplysninger fra BBR til tredje part, men til erstatning af dette forbud vil der som ovenfor nævnt blive indgået aftaler mellem By- og Boligministeriet og datadistributørerne om vilkårene for datadistributørernes anvendelse af de pågældende BBR-data.

Ad 2 Præcisering af adresserne

I regeringens IT-politiske handlingsplan 1996 er der opstillet en målsætning om bedre udnyttelse af data i offentlige registre. I den forbindelse pålægges det By- og Boligministeriet som ansvarlig for grunddata om ejendomme at tage initiativ til at sikre, at

ejendomsdata anvendes optimalt i andre offentlige registre og i private virksomheders registre. Baggrunden herfor er, at det af samfundsøkonomiske hensyn er ønskeligt, at ejendomsdata genbruges i højere grad end tilfældet er i dag, hvor der er en tendens til, at offentlige myndigheder og private virksomheder selv indsamler og indberetter ejendomsdata.

Praktiske erfaringer viser, at der i BBR og Det fælleskommunale Ejendomsdatasystem (ESR) findes en række uoverensstemmelser mellem adresseoplysningerne, som skyldes, at flere forvaltningsgrene inden for samme kommune indberetter adresseoplysninger i stedet for at anvende de adresseoplysninger, der allerede findes. Følgen heraf er, at der meget let opstår uoverensstemmelser og unøjagtigheder som følge af fejlnummerering, tastefejl, usikkerhed om stavning af f.eks. vejnavne etc., hvilket medfører udgifter i kommunerne til fejretning.

I forbindelse med overvejelserne om, hvorledes ejendomsdata udnyttes bedst muligt, er der de senere år opstået en særlig opmærksomhed om adressen, fordi adressen fungerer som en brugbar nøgle, der giver mulighed for at udtrække, sammenstille og genanvende offentlige data fra forskellige registre og administrative systemer.

For kommunerne vil der være væsentlige samfundsmæssige besparelser forbundet med en styrkelse af kvaliteten og entydigheden i de nuværende offentlige adresseoplysninger. I denne forbindelse peges der tillige på adressens muligheder som geografisk nøgle i forbindelse med den voksende anvendelse af geografiske informationssystemer i den offentlige og i den private sektor.

Flere statslige myndigheder har peget på, at adresserne er særligt vigtige for varetagelsen af deres forvaltnings- og borgerservice, fordi adressebetegnelse (dvs. vejnavn, husnummer, bogstav, etagebetegnelse samt sidebetegnelse eller dørrnummer) udgør en fælles nøgle, som kan sammenbinde oplysninger fra de tre store offentlige registreringsområder om 1) ejendomme, bygninger og boliger, 2) personer samt 3) virksomheder.

I det daglige fungerer adressen som borgernes vigtigste redskab, når man udveksler information om personers bopæl, arbejdssted eller om beliggenheden af en bestemt institution, virksomhed, butik eller lignende. Den enkle opbygning af adressesystemet med vejnavn, lige og ulige husnumre i stigende nummerorden og eventuelt en etage- og sideangivelse, danner et offentligt vejvisersystem, der er anvendeligt for alle.